

► De leefbaarheid in kleine kernen staat onder druk

Seinen op rood voor dorpen

Kleine kernen moeten de komende jaren alle zeilen bijzetten om als dorp overeind te blijven. Als iets essentieels als nieuwbouw uitblijft, sterven veel Brabantse dorpen een stille dood.

Ad de Koning
a.dkoning@ed.nl

Elsendorp/Helenaveen

Vooraf kernen met maximaal duizend inwoners verkeren in de gevaarzone, is de stellige overtuiging van Willy Donkers uit Elsendorp. Hij is naast voorzitter van het Dorpsoverleg in Elsendorp ook vice-voorzitter van de Brabantse Vereniging Kleine Kernen (VKK).

„Ze moeten aan de bak, er in elk geval voor zorgen dat er gebouwd wordt. En dan niet alleen voor de eigen inwoners, daar ga je het als klein dorp op termijn niet mee redden. Ze moeten zichzelf veel meer gaan verkopen, ervoor zorgen dat ze mensen van buiten aantrekken. Voor veel kernen zal dat niet meevallen omdat het niet in de Brabantse aard zit. Maar het zal wel moeten.”

In Helenaveen voegde de dorpsraad dit weekend de daad bij het woord. Met twee enorme banners aan weerskanten van snelweg A67 proberen de inwoners mensen van buiten over te halen om in het bijna duizend inwoners tellende Peel-

dorp te gaan bouwen. „Gelukkig krijgen steeds meer dorpen in de gaten dat ze pro-actief moeten zijn om het tij te keren, dat het niet vanzelf goedkomt”, constateert Donkers.

Levensvatbaar

Als voorbeeld noemt Donkers Borkel en Schaft, waar een groepje jonge inwoners zich na het wegvalen van de dorpsraad actief bemoeit met alles wat de leefbaarheid betreft. De inwoners van het rond de 1150 inwoners tellende Valkenswaardse kerkdorp kwamen twee jaar geleden al tot de conclusie dat het moet doorgroeien tot zo'n 1.500 inwoners om levensvatbaar te blij-

ven. „Gelukkig zit er nu ook een aantal bouwprojecten in de pijplijn”, vertelt Aico Visschers, voorzitter van het Dorpsinitiatief. „Het zou mooi zijn als je een constante doorstroom hebt, als er elk jaar wat wordt gebouwd. Maar dat is in de praktijk lastig te realiseren.”

Een belangrijke oorzaak van de dalende inwonertallen zit 'm volgens Donkers in de 'verdunning die op het platteland nog steeds gaande

is'. „In de steden is die zo goed als voltooid, maar in de dorpen zeker niet. Ook jongeren in Elsendorp willen, als ze al niet naar elders trekken, na hun studie alleen op zichzelf gaan wonen, bijvoorbeeld omdat ze nog geen relatie hebben.”

En dan heeft het platteland volgens Donkers nu nog geluk met de 'conjunctuur die meezit'. „De krapte op de woningmarkt in de stedelijke gebieden zorgt ervoor dat jongeren vaker in de kleinere kernen gaan kijken. En dan zien ze ook dat ze daar meer huis voor hun geld kunnen krijgen. Maar goed, hoe lang dat nog zo blijft weet niemand natuurlijk.”

► [Pagina 17, ed.nl/video](#)

► **Vooraf kernen met maximaal duizend inwoners moeten aan de bak**